

## 035. Bijbelstudie over de BESNIJDENIS - B'RIT MILA ברית־מילה

Deze bijbelstudie gaat over een zeer omstreden onderwerp: de besnijdenis van niet-joden, want reeds vanaf de tijd van Paulus zijn de meningen hierover sterk verdeeld. Vanuit de christelijke hoek ontstond de dwaalleer dat de doop in de plaats van de besnijdenis zou zijn gekomen en derhalve geen enkele gelovige meer besneden hoeft te worden, dus ook niet de bekeerde Joden. Vanuit de Joodse hoek daarentegen ontstond de opvatting dat juist iedere gelovige besneden zou moeten worden, dus ook de bekeerde heidenen. Wij zullen de beide stellingen in deze studie nader onder de loep nemen. Het zou best nog wel eens kunnen dat u straks enkele Schriftgedeelten diverse keren zult tegenkomen. Dat is bewust gedaan omdat sommige teksten een dubbele lading hebben en derhalve vanuit verschillende invalshoeken worden belicht.

### Doop in de plaats van de besnijdenis?

In de kerken die de kinderdoop hanteren, kent men de zogenaamde doopformulieren, waarin staat, dat de doop de plaats inneemt van de besnijdenis als handeling waardoor dat kind deel uitmaakt van het verbond. Het dopen van baby's is dus gebaseerd op de vervangingsleer, het idee dat de kerk in de plaats van Israël zou zijn gekomen. Nergens in de Bijbel vinden wij een bewijs voor deze stelling. Integendeel! De vervangingsleer is puur gebaseerd op antisemitisme en heeft door de eeuwen heen veel ellende veroorzaakt! Bovendien is het bespreken van een baby sowieso onbijbels en heeft niets te maken met de bijbelse doop door onderdompeling. Verder negeert men met de kinderdoop volledig de noodzakelijkheid van de bekering, die aan de doop moet **voorafgaan**: "*Bekeert u en een ieder van u late zich dopen*" lezen wij in Handelingen 2:38 en "*Wie gelooft en zich laat dopen, zal behouden worden*" in Marcus 16:16. Er staat dus: éérst bekeren en dan laten dopen - éérst geloven en dan laten dopen! Niet alvast een baby dopen en dan maar afwachten of het zich later wel of niet bekeert en gelooft. Een ander misverstand is de christelijke opvatting, dat de doop het teken van het Nieuwe Verbond zou zijn, omdat de besnijdenis het teken is van het Oude Verbond. Ten eerste sluiten beide verbonden elkaar niet uit, want het Nieuwe Verbond is geen vervanging van het Oude, maar loopt er parallel mee op een hoger niveau, en ten tweede is het teken van het Nieuwe Verbond het bloed van Yeshua zoals het teken van het Mozaïsche Verbond het bloed was van de offerdieren. In Lucas 22:20 zegt niemand minder dan Yeshua zelf, dat de beker dit teken is en niet de doop: "*Deze beker is het Nieuwe Verbond in Mijn bloed, die voor u uitgegoten wordt.*" - De doop is niet in plaats van de lichamelijke besnijdenis gekomen, want elke messiasbelijdende Jood is in navolging van de Mashiach zelf zowel besneden als gedoopt, maar tijdens de doop vindt in de verborgenheid onder water wel een geestelijke besnijdenis plaats: de besnijdenis des harten! Sha'ul [Paulus] zegt het zo: "*In Hem zijt gij ook met een besnijdenis, die geen werk van mensenhanden is, besneden door het afleggen van het lichaam des vlezes, in de besnijdenis van de Mashiach, daar gij met Hem begraven zijt in de doop*" (Kolossenzen 2:11-12). Zo is dus de besnijdenis des harten een onderdeel van het proces der wedergeboorte, en de doop is een getuigenis van de wedergeboren mens! By the way: als de doop inderdaad in de plaats van de besnijdenis zou zijn gekomen, waarom worden dan ook meisjes gedoopt? In het Jodendom kent men immers geen meisjesbesnijdenis zoals in Afrika wel het geval is. U ziet dus dat deze kerkelijke leerstelling handen noch voeten heeft. En dan kunnen we nog een vraag stellen: als een kind dan toch gedoopt is en het wordt groot en het kiest er niet voor om met G'd verder te gaan omdat het niet gelooft, wat dan? Waarvoor diende dan dat waardevolle uiterlijke teken van zondeafwassing terwijl de baby nog geen zonde gepleegd heeft en geloof dat de baby nog niet had en de later volwassen geworden dopeling evenmin? Dan is de kinderdoop voor niets geweest. En daarin zit nou het verschil met de besnijdenis. Bij besnijdenis heeft het kind geen eigen keuze nodig, want het is een teken van het verbond dat hij Joods is. Als hij later niet besluit om verder te gaan met het geloof, dan blijft hij toch evengoed Joods. Een christen daarentegen blijft geen christen meer wanneer hij zijn geloof opzij zet. Joods ben je dus van geboorte, toch christen ben je niet van geboorte, maar door een persoonlijke keuze. Dit is een fundamenteel verschil. Wie dus een niet-jood ertoe beweegt om zijn niet-joodse baby te

laten besnijden maakt dus dezelfde grote fout als de kerken die de babydoop hanteren, want de baby heeft er zelf niet voor gekozen! De niet-joodse ouders hebben naar hun kinderen toe geen enkel geldig excuus om dit te rechtvaardigen, want het kind kan later altijd tegen zijn ouders zeggen: "Ik ben geen Jood en ik ben ook niet van plan om er een te worden, dus waarom ben ik dan besneden? Ik ervaar dit als een inbreuk op mijn lichamelijke integriteit!" Niet-joodse ouders die van plan zijn hun niet-joodse jongetjes te laten besnijden wil ik derhalve oproepen om daar heel goed over na te denken, want de psychische schade die men daarmee kan veroorzaken is vaak niet te overzien en moeilijk te herstellen. Paulus schrijft herhaaldelijk: Niet doen! Gelovigen uit de volken die zichzelf en hun zonen ondanks de waarschuwendende woorden van Paulus toch laten besnijden kiezen daarmee in principe niet voor Yeshua maar voor de Joodse orthodoxie. In feite worden zij door deze keuze niet messiasbelijdend maar orthodox, en daadwerkelijk blijken vele op deze wijze besneden niet-joden zich in het praktijk vaak steeds orthodoxer te gedragen en zich te focussen op allerlei rabbijnse wetten en inzettingen. Daarom wil ik het nogmaals herhalen dat de besnijdenis een altoosdurende inzet is voor het natuurlijke nageslacht van Avraham, gelovig of niet, en dat de Joodse jongetjes op hun 8<sup>ste</sup> dag besneden worden omdat zij reeds door hun geboorte deel uitmaken van het verbondsvolk. Gelovigen uit de volken treden echter toe tot het verbond door het bloed van Yeshua en niet door hun eigen bloed. In de hele Bijbel vinden wij geen enkele tekst waaruit blijkt dat gelovigen uit de volken op vrijwillige basis besneden werden door hun eigen keuze. In Genesis 17:13 lezen wij slechts dat de heidense slaven, die door Israëlieten voor geld zijn gekocht, besneden moesten worden, maar slaven hadden uiteraard geen vrije keuze en werden dus gedwongen. In Exodus 12:44 wordt dit nog eens herhaald. In vers 48 is er ten aanzien van vreemdelingen die zich bij de Israëlieten aansloten weliswaar sprake van een min of meer vrijwillige keuze om zich te laten besnijden, maar er kan nauwelijks gesproken worden van gelovigen uit de volken, want het ligt voor de hand dat deze vreemdelingen zich niet bij de Israëlieten aansloten door bekering maar veeleer vanwege hun vrijheidsdrang om samen met Israël uit Egypte te kunnen vertrekken. Ik kom daar later op terug. In elk geval is het nu duidelijk dat de doop absoluut niet in de plaats van de besnijdenis is gekomen, want messiasbelijdende Joden zijn besneden en gedoopt!

### Besnijdenis ook voor niet-joden?

En nu gaan we kijken naar de andere groep. In Handelingen 15:1-6 komen wij de stelling voor het eerst tegen, dat de gelovigen uit de volken besneden zouden moeten worden: *"En sommigen, uit Judea gekomen, leerden de broeders: Indien gij u niet besnijden laat naar het gebruik van Moshe [Mozes], kunt gij niet behouden worden. En toen er van de zijde van Sha'ul [Paulus] en Bar-Naba [Barnabas] geen gering verzet en tegenspraak tegen hen ontstond, droegen zij Sha'ul en Bar-Naba en nog enigen van hen op zich tot de Sh'lichim [apostelen] en Z'qenim [oudsten] te Jeruzalem te begeven naar aanleiding van dit geschil. Zij reisden dan, nadat hun door de gemeenten uitgeleide gedaan was, door Fenicie en Samaria, en bereidden met hun verhaal van de bekering der heidenen al de broeders grote blijdschap. En te Jeruzalem aangekomen, werden zij door de gemeente, de Sh'lichim [apostelen] en Z'qenim [oudsten] ontvangen en vermeldten al wat G'd met hen gedaan had. Maar er stonden uit de partij der P'rushim [Farizeeën] enigen op, die gelovig geworden waren, en zeiden, dat men hen moest besnijden en gebieden de Tora van Moshe [Mozes] te houden. En de apostelen en de oudsten vergaderden om deze aangelegenheid te overwegen."* Uit Galaten 2:2-3 blijkt heel duidelijk welk besluit de apostelen in deze vergadering genomen hebben, namelijk dat de gelovigen uit de volken niet besneden hoeven te worden, want Sha'ul [Paulus] schrijft hierover: *"Zelfs Titus, die bij mij was, werd, ofschoon hij een Griek was, toch niet gedwongen zich te laten besnijden, en dat met het oog op de binnengedrongen valse broeders, lieden, die waren binnengeslopen, om onze vrijheid, die wij in de Mashiah Yeshua hebben, te bespieden en zo ons tot slavernij te brengen."* Echter ten aanzien van het houden van de Tora, naast de besnijdenis de tweede eis van deze P'rushim [Farizeeën], ging de vergadering akkoord met het voorstel van de voorzitter Ya'aqov [Jacobus], die het woord nam en na het citeren van een profetie over de toetreding van niet-joden zei: *"Daarom ben ik van oordeel, dat men hen, die zich uit de heidenen tot G'd bekeren, niet verder moet lastig vallen, maar hun aanschrijven, dat zij zich hebben te onthouden van wat door de afgoden bezoedeld is, van hoererij, van het verstikte en van bloed. Immers Moshe [Mozes] heeft van oudsher in iedere stad, die hem prediken, daar hij elke Shabat in de synagogen wordt voorgelezen."* (מִפְעֻלוֹת Mif'alot [Handelingen] 15:19-21). Met

andere woorden: de gelovigen uit de volken moesten alvast beginnen met het houden van de vier in vers 20 genoemde geboden en de rest van de Tora konden zij dan volgens vers 21 geleidelijk aan leren als ze elke Shabat naar de synagoge gaan, waar deze wordt voorgelezen. Helaas werd deze tekst naar mijns inziens door beide groepen verkeerd geïnterpreteerd. Met het extra benadrukken van vers 19 en het negeren van vers 21 werd dit Schriftgedeelte eeuwenlang door christenen aangehaald om daarmee te “bewijzen” dat de Tora voor de kerk niet meer van toepassing zou zijn. Toch omgekeerd gaan hun Joodse tegenhangers volgens mij eveneens de fout in door de besnijdenis van niet-joden te zien als een integraal onderdeel van de Tora en vers 21 daarop toe te passen. In vers 1 echter werden de beide eisen van de P'rushim [Farizeeën], namelijk dat de heidenen besneden moesten worden en dat ze de Tora moesten houden, apart genoemd en ook apart beoordeeld. Het besluit dat de vergadering genomen heeft ten aanzien van deze beide zaken heeft Sha'ul [Paulus] later opgenomen in zijn brieven aan de gelovigen in Korinthe en in Rome: *“Is iemand als besnedene geroepen, hij late het niet verhelpen; is iemand als onbesnedene geroepen, hij late zich niet besnijden. Want besneden zijn betekent niets, en onbesneden zijn betekent niets, maar wel het houden van G'ds geboden.”* (1 Korinthiërs 7:17-19). *“Want besneden te zijn heeft wel betekenis, indien gij de Tora volbrengt, maar indien gij een overtreder van de Tora zijt, is uw besnijdenis tot onbesnedenheid geworden. Zal dan, indien de onbesnedene de eisen der Tora in acht neemt, zijn onbesnedenheid niet voor besnijdenis gelden? Dan zal de van nature onbesnedene, doordat hij de Tora volbrengt, u oordelen die, hoewel in het bezit van letter en besnijdenis, een overtreder van de Tora zijt. Want niet hij is een Jood, die het uiterlijk is, en niet dat is besnijdenis wat uiterlijk, aan het vlees, geschiedt, maar hij is een Jood, die het in het verborgen is, en de ware besnijdenis is die van het hart, naar de Geest, niet naar de letter. Dan komt zijn lof niet van mensen, maar van G'd. Wat is dan het voorrecht van de Jood, of wat is het nut van de besnijdenis? Velerlei in elk opzicht. In de eerste plaats toch dit, dat hun de woorden G'ds zijn toevertrouwd.”* (Romeinen 2:25-29 en 3:1). De vergadering der apostelen heeft dus besloten dat de gelovigen uit de volken niet besneden hoefden te worden, maar dat ze zich wel moesten houden aan de geboden en inzettingen van de Tora. En uit bovenstaande tekst blijkt dat als ze dat doen, dus als de onbesnedenen de eisen der Tora in acht nemen, hun onbesnedenheid voor besnijdenis zal gelden.

### Inzetting van de besnijdenis

Tot nu toe hebben we heel wat gelezen over wat mensen over de besnijdenis te zeggen hebben. Laten we nu even gaan kijken wat Adonai daar zelf over te zeggen heeft: *“Voorts zeide G'd tot Av'raham: En wat u aangaat, gij zult Mijn verbond houden, gij en uw nageslacht, in hun geslachten. Dit is Mijn verbond, dat gij zult houden tussen Mij en u en uw nageslacht: dat bij u al wat mannelijk is besneden worde; gij zult het vlees van uw voorhuid laten besnijden, en dat zal tot een teken van het verbond zijn tussen Mij en u. Wie acht dagen oud is, zal bij u besneden worden, al wat mannelijk is in uw geslachten: zowel wie in uw huis geboren is, als **wie van enige vreemdeling voor geld is gekocht**, doch niet van uw nageslacht is. Wie in uw huis geboren is en **wie door u voor geld gekocht is**, moet voorzeker besneden worden; zo zal Mijn verbond in uw vlees zijn tot een eeuwig verbond. En de onbesnedene, de man namelijk, die het vlees van zijn voorhuid niet laat besnijden, die mens zal uitgeroeid worden uit zijn volksgenoten: hij heeft Mijn verbond verbroken. - Daarop nam Av'raham zijn zoon Yish'ma'el [Ismaël] en allen die in zijn huis geboren waren, ook **allen die door hem voor geld gekocht waren**, al wat mannelijk was onder Av'raham's huisgenoten, en hij besneed het vlees van hun voorhuid op diezelfde dag, zoals G'd tot hem gesproken had. En Av'raham was negenennegentig jaar oud, toen hij het vlees van zijn voorhuid liet besnijden. En zijn zoon Yish'ma'el was dertien jaar oud, toen hij het vlees van zijn voorhuid liet besnijden. Op diezelfde dag werden Av'raham en zijn zoon Yish'ma'el besneden. En al zijn huisgenoten, zowel die in zijn huis geboren, als die van een **vreemdeling voor geld gekocht** waren, werden met hem besneden.”* (בראשית B'reshit [Genesis] 17:9-14 en 23-27). De besnijdenis is het teken van het verbond dat de Eeuwige met Av'raham gesloten heeft en daarom in Handelingen 7:8 ook het verbond der besnijdenis genoemd wordt. In het commentaar van Henry staat dat volgens sommigen het bloed der mannen bij de besnijdenis vergoten wordt met het oog op het bloed van de Verlosser omdat de erfzonde niet alleen geestelijk maar ook langs de natuurlijke weg wordt voortgeplant, en met het oog op het beloofde Zaad, die uit Av'raham's lenden voort moest

komen. Daar de Messias zich nog niet voor ons had geofferd, heeft G'd volgens deze uitleggers gewild dat de mens in verbond met Hem zou komen door het opofferen van een verborgen deel van zijn eigen lichaam. De inzetting moest volbracht worden aan kinderen als zij acht dagen oud waren en niet eerder, opdat zij al kracht genoeg verkregen zouden hebben om er de pijn van te verdragen, en er tenminste reeds een Shabat over hen heen zou gegaan zijn. De besnijdenis had zo vroeg plaats om zo spoedig mogelijk te bezegelen, dat het kind door natuurlijke afkomst bij het volk van G'd hoorde, maar niet vóór de 8<sup>e</sup> dag, omdat de tweede week gold als het moment waarop het nieuwe wezen tot een zelfstandig bestaan kwam, onafhankelijk van de moeder. Om deze reden mochten ook jonge dieren pas na de 8<sup>e</sup> dag geofferd worden (Ex. 22:30 en Lev. 22:27). Het g'bsdienstig waarnemen van deze inzetting wordt in vers 14 geëist onder bedreiging van zware straf voor het nalaten er van, want het minachten der besnijdenis is een minachten van het verbond; en dat is zeer gevaarlijk, zoals we in שמות Sh'mot [Exodus] 4:24-25 kunnen lezen in het geval van Moshe. Voor de natuurlijke nakomelingen van Av'raham is het nog steeds van toepassing dat de Eeuwige hen zal afsnijden van hun volk indien zij het vlees van hun voorhuid niet besnijden, en daarom is het gevaarlijk om lichtvaardig of onachtzaam te zijn omtrent g'ddelijke inzettingen. Maar hoe zit het dan met de gelovigen uit de volken, de geestelijke nakomelingen van Av'raham? Hierover schrijft Sha'ul [Paulus] het volgende: *"Stellen wij dan door het geloof de Tora buiten werking? Volstrekt niet; veeleer bevestigen wij de Tora!!! Wat zullen wij dan zeggen, dat Av'raham, onze voorvader naar het vlees, verkregen heeft? Want indien Av'raham uit werken gerechtvaardigd is, dan heeft hij roem, maar niet bij G'd. Want wat zegt het schriftwoord? Av'raham geloofde G'd en het werd hem tot gerechtigheid gerekend. Nu wordt hem die werkt, het loon niet toegerekend uit genade, maar krachtens verplichting. Hem echter, die niet werkt, maar zijn geloof vestigt op Hem, die de g'ddeloze rechtvaardigt, wordt zijn geloof gerekend tot gerechtigheid, gelijk ook David de mens zalig spreekt, aan wie G'd gerechtigheid toerekent zonder werken: Zalig zij, wier ongerechtigheden vergeven en wier zonden bedekt zijn. Zalig de man, wiens zonde de Eeuwige geenszins zal toerekenen. Geldt deze zaligspreking dan de besnedene of ook de onbesnedene? Wij zeggen immers: Het geloof werd Av'raham tot gerechtigheid gerekend. Hoe werd het hem dan toegerekend? **Was hij toen besneden of onbesneden? Niet besneden, maar onbesneden!** En het teken der besnijdenis ontving hij als het zegel der gerechtigheid van dat geloof, dat hij in zijn onbesneden staat bezat. Zo kon hij een vader zijn van alle onbesneden gelovigen, opdat hun de gerechtigheid zou worden toegerekend, en een vader van de besnedenen, voor hen namelijk, die niet alleen uit de besnijdenis zijn, maar die ook treden in het voetspoor van het geloof, dat onze vader Av'raham in zijn onbesneden staat bezat. Want niet door de Tora had Av'raham of zijn nageslacht de belofte, dat hij een erfgenaam der wereld zou zijn, maar door gerechtigheid des geloofs. Want indien zij, die het van de Tora verwachten, erfgenamen zijn, dan is het geloof zonder inhoud en de belofte zonder gevolg."* (Romeinen 3:31 en 4:1-14). Met het oog op de Farizeeën die in Handelingen 15 de besnijdenis van de gelovigen uit de volken eisten, schreef Sha'ul in de Galatenbrief: *"Opdat wij waarlijk vrij zouden zijn, heeft de Mashiaach ons vrijgemaakt. Houdt dus stand en laat u niet weder een slavenjuk opleggen. Zie, ik, Paulus, zeg u: indien gij u laat besnijden, zal de Mashiaach u geen nut doen. Nogmaals betuig ik aan een ieder, die zich laat besnijden, dat hij verplicht is de gehele Tora na te komen. Gij zijt los van de Mashiaach, als gij door de Tora gerechtigheid verwacht; buiten de genade staat gij!"* (Galaten 5:2-4). Wij mogen niet veronderstellen, dat Sha'ul hier bedoelt dat niemand die besneden is, enig nut van de Mashiaach kan hebben; want al de heiligen uit de TeNaCH alsook alle messiasbelijdende Joden inclusief hemzelf waren besneden en hij zelf had toegestemd in de besnijdenis van Timotheus. Sha'ul heeft het hier niet over Joden, maar hij spreekt hier over de besnijdenis van gelovigen uit de volken in de zin, waarin de geïnfilterde orthodoxe Joden hun deze wilden opleggen doordat ze de niet-joden wilden wijsmaken dat ze niet behouden zouden worden als zij zich niet lieten besnijden. Sha'ul noemde daarom deze orthodoxe dwaalleraars in hoofdstuk 2:3 *"binnengedrongen valse broeders, lieden die waren binnengeslopen om onze vrijheid, die wij in de Mashiaach Yeshua hebben, te bespieden en zo ons tot slavernij te brengen."* Vandaar zijn felle reactie in vers 1 van hoofdstuk 5: *"Opdat wij waarlijk vrij zouden zijn, heeft de Mashiaach ons vrijgemaakt. Houdt dus stand en laat u niet weder een slavenjuk opleggen!"* Eeuwenlang hebben christenen deze tekst op de Tora betrokken om daarmee aan te tonen dat we vrij zijn van de wet. Maar Sha'ul bedoelde hier met het slavenjuk niet de Tora, maar de besnijdenis van niet-joden omdat onder het oude verbond

met name de niet-joodse slaven op gedwongen basis werden besneden, want alleen al in Genesis 19:9-14 werd er tot vier keer aan toe nadrukkelijk vermeld dat **de vreemdelingen die voor geld zijn gekocht**, besneden moesten worden. Slaven werden voor geld gekocht, geen vrije mensen! Deze slaven hadden geen keuze en kunnen daarom op geen enkele wijze met de gelovigen uit de volken geassocieerd worden die uit vrije wil voor Yeshua gekozen hebben. Deze vreemdelingen waarover in TeNaCH gesproken wordt waren niet besneden omdat ze zich door bekering bij de Israëlieten aansloten, maar omdat ze voor geld gekocht waren. Voor deze niet-joodse slaven was derhalve de gedwongen besnijdenis daadwerkelijk een slavenjuk, en daar doelde Sha'ul op toen hij in vers 1 van Galaten 5 schreef, dat de gelovigen uit de volken zich niet wederom een slavenjuk moeten laten opleggen door zich te laten besnijden. Zij zijn als vrije mensen toegetreden tot het verbondsvolk want het nieuwtestamentisch geloof is gebaseerd op basis van een vrije keuze door bekering en niet door dwang. Indien zij zich echter door deze P'rushim [Farizeeën] laten dwingen om zich aan de besnijdenis te onderwerpen verklaart Sha'ul dat Yeshua hun geen nut kan doen omdat zij daardoor afstand doen van de enige weg die Adonai geopend had. Zij onderwerpen zich aan rabbijnse inzettingen en doen in feite גיור Giyur [toetreding tot het Jodendom] terwijl de Bijbel heel duidelijk naar voren brengt dat een heiden geen Jood hoeft te worden. Ook in deze huidige tijd infiltreren orthodoxe Joden in messiaanse groepen en gemeenten om deze van binnenuit te besmetten met allerlei rabbijnse tradities en rituelen die vaak rechtstreeks afkomstig zijn uit de Kaballa en messiaanse gelovigen proberen over te halen naar orthodoxie en wetticisme. Wat Sha'ul dus hier in de Galatenbrief evenals in zijn brief aan de Romeinen wil duidelijk maken is dit: wij kunnen de behoudenis niet verdienen door het naleven van de Tora. Maar als wij door het offer van Yeshua uit genade de behoudenis ontvangen, onverdiend, dan houden wij G'ds geboden maar al te graag, uit dankbaarheid! De Tora is dus beslist niet afgeschaft, maar zij is ook geen middel om de behoudenis te bewerken. Voor een gelovige uit de volken is dus alleen de besnijdenis des harten van toepassing, niet de lichamelijke besnijdenis. Laat hij zich echter wel besnijden, dan geeft hij daarmee aan dat hij zijn behoudenis verwacht uit de werken der Tora en daarmee plaatst hij zichzelf buiten de genade. De gelovigen uit de heidenen zijn als het ware "geestelijke immigranten" en dienen zich wel aan de bestaande wetten te houden zoals ook in elk land van nieuwe immigranten wordt verwacht en zoals de Eeuwige heeft opgedragen! In tegenstelling tot het oude Verbond hoeven zij onder het Nieuwe Verbond echter niet genaturaliseerd worden tot staatsburgers van het immigratieland. Ze mogen gewoon hun eigen nationaliteit behouden, maar krijgen wel een permanente verblijfsvergunning, een vergunning tot vestiging. Ze hoeven geen Joden te worden en zich niet laten besnijden, wat onder het Oude Verbond eerst wel het geval was. Zij integreren met behoud van de eigen identiteit. Zij worden dus geen Israëlitische staatsburgers, maar krijgen volgens de Efezenbrief wel de burgerrechten van Israël, de gemeente van Adonai.

### **Eerste gemeente bestond uit besnedenen en onbesnedenen**

Naar aanleiding van de grote verwarring die er momenteel binnen de messiaanse beweging heerst ten aanzien van de besnijdenis heb ik zowel TeNaCH [het z.g. Oude Testament] alsook B'rit haChadasha [het Nieuwe Testament] opnieuw nauwkeurig onderzocht en het resultaat van dit intensieve researchwerk is deze bijbelstudie. **Voor alle duidelijkheid wil ik nadrukkelijk vermelden dat ik zelf reeds als baby besneden ben.** Ik ben dus vanzelfsprekend van mening dat een Jood sowieso besneden hoort te zijn omdat hij tot het natuurlijke nageslacht van Av'raham behoort. Ik ga zelfs zo ver dat naar mijns inziens ook degenen besneden dienen te worden die Joodse voorouders hebben van vele generaties terug, want ook zij behoren tot het natuurlijk nageslacht. Dus nogmaals, ik ben beslist geen tegenstander van de besnijdenis, want het is een altoosdurende inzetting voor het nageslacht van Av'raham zowel via de tak van Yish'ma'el (de Arabieren) alsook via de tak van Yitz'chaq (de Joden), maar voor de gelovigen uit de volken ligt dit volgens mij toch wel even anders, want zowel in de TeNaCH alsook in B'rit haChadasha lezen wij nergens, dat de gelovigen uit de volken op vrijwillige basis besneden zouden moeten worden puur op grond van hun geloof in de G'd van Israël. Integendeel! Zoals u weet waren de eerste messiasbelijdende gemeenten samengesteld uit gelovige Joden en gelovigen uit de volken, en in talrijke teksten kunnen wij lezen dat hierbij sprake was van besneden en onbesneden gelovigen. Ik zal enkele van deze teksten opnoemen c.q. herhalen:

“Lieg niet meer tegen elkander, daar gij de oude mens met zijn praktijken afgelegd, en de nieuwe aangedaan hebt, die vernieuwd wordt tot volle kennis naar het beeld van zijn Schepper, waarbij **geen onderscheid is tussen Griek en Jood, besneden of onbesneden, barbaar en Skyth, slaaf en vrije**, maar alles en in allen is de Mashiach!” (Kolossenzen 3:9-11). Hier lezen wij duidelijk dat er in de gemeente van Yeshua geen onderscheid gemaakt wordt tussen besnedenen en onbesnedenen, en er is derhalve geen enkele reden aanwezig om zich als Griek zijnde te laten besnijden. De Griek wordt geen Jood, de barbaar wordt geen Skyth en de onbesnedenene wordt geen besnedenene.

“Want in de Mashiach Yeshua vermag **noch besnijdenis iets, noch onbesneden zijn, maar geloof, door liefde werkende!**” (Galaten 5:6). - “Want **besneden zijn of niet besneden zijn, betekent niets**, maar of men een nieuwe schepping is.” (Galaten 6:15). Volgens deze beide teksten is het wel of niet besneden zijn helemaal niet relevant voor de gelovigen in Yeshua haMashiach, en let wel dat Sha'ul het hier wel heeft over gelovigen uit de volken, die geënt zijn op de Edele Olijfbom Israël en deel uitmaken van de Joodse gemeente!

“Want **besneden zijn betekent niets, en onbesneden zijn betekent niets**, maar wél het houden van G'ds geboden!” (1 Korinthiërs 7:19). Hier staat weliswaar dat ook onbesnedenen de geboden van de Tora moeten houden, maar er staat niet dat ze zich moeten laten besnijden! Dat blijkt ook uit de volgende tekst: “**Zal dan, indien de onbesnedenene de eisen der Tora in acht neemt, zijn onbesnedenheid niet voor besnijdenis gelden? Dan zal de van nature onbesnedenene, doordat hij de Tora volbrengt, u oordelen die, hoewel in het bezit van letter en besnijdenis, een overtreder van de wet zijn!** Want niet hij is een Jood, die het uiterlijk is, en niet dat is besnijdenis wat uiterlijk, aan het vlees, geschiedt, maar hij is een Jood, die het in het verborgen is, en **de ware besnijdenis is die van het hart, naar de Geest, niet naar de letter!**” (Romeinen 2:26-29). Sha'ul schrijft hier nadrukkelijk dat een onbesneden gelovige uit de volken, die besneden is van hart en volgens de Tora leeft, als besnedenene dient te worden beschouwt!!! Als hij aan een bekeerde heiden van wie hij eerst geschreven heeft dat diens onbesnedenheid voor besnijdenis geldt, later alsnog de lichamelijke besnijdenis zou opleggen, dan zou Sha'ul zich hier zelf tegenspreken.

“Is G'd alleen de G'd der Joden? Niet ook der heidenen? Zeker, ook der heidenen. Indien er namelijk één G'd is, die **de besnedenen rechtvaardigen zal uit het geloof en de onbesnedenen door het geloof!**” (Romeinen 3:29-30). Uit deze tekst blijkt opnieuw dat de eerste gemeente zowel uit besnedenen alsook uit onbesnedenen bestond. Hier worden de gelovigen uit de volken namelijk “de onbesnedenen” genoemd, waaruit wij kunnen concluderen, dat onder de volgelingen van Yeshua uitsluitend de messiasbelijdende Joden besneden hoefden te worden en niet ook de bekeerde heidenen.

“Zalig zij, wier ongerechtigheden vergeven en wier zonden bedekt zijn. Zalig de man, wiens zonde de Eeuwige geenszins zal toerekenen. **Geldt deze zaligspreking dan de besnedenene of ook de onbesnedenene?** Wij zeggen immers: Het geloof werd Av'raham tot gerechtigheid gerekend. Hoe werd het hem dan toegerekend? Was hij toen besneden of onbesneden? Niet besneden, maar onbesneden. En het teken der besnijdenis ontving hij als het zegel der gerechtigheid van dat geloof, dat hij in zijn onbesneden staat bezat. **Zo kon hij een vader zijn van alle onbesneden gelovigen**, opdat hun de gerechtigheid zou worden toegerekend, en een vader van **de besnedenen**, voor hen namelijk, die niet alleen uit de besnijdenis zijn, maar die ook treden in het voetspoor van het geloof, dat onze vader Av'raham in zijn onbesneden staat bezat!” (Romeinen 4:7-12). Ook hier wordt duidelijk aangegeven, dat er sprake is van zowel besneden alsook onbesneden gelovigen in de gemeente van Yeshua, zonder eerst te eisen dat ook zij besneden zouden moeten worden. Als de gelovigen uit de volken besneden waren zou Av'raham in deze tekst niet ook een vader van onbesnedenen genoemd worden.

De enige keer dat wij in het hele Nieuwe Testament tegenkomen dat er ook een Griek besneden werd, en dan nog door Sha'ul eigenhandig, was in Handelingen 16:1-3 bij de roeping van Timotheus, maar daar staat wel nadrukkelijk bij vermeld, dat hij een Joodse moeder had en derhalve dan ook ter wille van de Joden besneden werd omdat hij halachisch gezien Joods was. Titus, een andere Griekse reisgenoot van Sha'ul daarentegen, werd niet besneden, want hij was een niet-joodse gelovige uit de volken en had geen Joodse moeder zoals Timotheus. In

Galaten 2:2-3 lezen wij derhalve: *“Maar zelfs Titus, die bij mij was, werd, ofschoon hij een Griek was, toch niet gedwongen zich te laten besnijden, en dat met het oog op de binnengedrongen valse broeders, lieden, die waren binnengeslopen, om onze vrijheid, die wij in de Mashiach Yeshua hebben, te bespieden en zo ons tot slavernij te brengen.”*

### Besnijdenis voorwaarde voor Pesachviering?

Tenslotte wil ik ook nog even ingaan op de eventueel uit het voorgaande voortvloeiende vraag of ook de onbesneden gelovigen uit de volken mogen deelnemen aan de viering van Pesach. Ik zeg ja! Een bepaling uit de Tora die dit lijkt tegen te spreken had binnen die context echter **slechts betrekking op de heidenen die met de Israëlieten mochten vertrekken uit Egypte**. Op grond van שמות Sh'mot [Exodus] 12:43-48 trekken sommigen helaas de (volgens mij) verkeerde conclusie dat onbesneden gelovigen uit de volken niet mogen deelnemen aan de **huidige** viering van Pesach (waarbij dus het in de tempel geslachte lam ontbreekt). Ik zeg dus nog steeds dat dit wel zou mogen en in onze groep gebeurt dat dus ook! Deze genoemde bepaling uit de Tora had binnen die context namelijk uitsluitend betrekking op het **mee-eten van het pesachlam door vreemdelingen die samen met de Israëlieten mochten vertrekken uit Egypte**. Lees maar: *“De Eeuwige zeide tot Moshe [Mozes] en Aharon [Aäron]: Dit is de inzetting van het Pesach [Pascha]: **geen enkele vreemdeling mag ervan eten**. Iedere slaaf, die door iemand voor geld is gekocht, **mag er eerst van eten, wanneer gij hem besneden hebt**. Een bijwoner en een dagloner mogen er niet van eten. - Maar wanneer een vreemdeling bij u vertoeft en de Eeuwige het Pesach [Pascha] wil vieren, dan zal ieder van het mannelijk geslacht, die bij hem behoort, besneden worden; eerst dan mag hij naderen om het te vieren; hij zal gelden als in het land geboren. **Maar geen enkele onbesnedene mag ervan eten.**”* (שמות Sh'mot [Exodus] 12:43-45 en 48). U ziet, dat hier alleen maar staat dat het de onbesnedenen verboden was om van het pesachlam te eten, maar dat lam wordt sinds de verwoesting van de tempel ook niet meer gegeten door de besnedenen. De huidige Seiderviering verwijst daarom alleen nog maar symbolisch naar de oorspronkelijke Seiderviering en daarom is er voor de gelovigen uit de volken geen enkele belemmering meer om aan deze symbolische viering van Pesach deel te nemen, mits zij besneden zijn van hart. Dat dit niet alleen door mij, maar ook door velen binnen het huidige rabbijnse Jodendom zo wordt gezien blijkt al uit het feit dat veel orthodoxe Joodse gezinnen in Nederland, maar ook in Amerika en zelfs Israël, niet-Joodse vrienden en burens voor de Seideravond uitnodigen! Verder maak ik toch ook nog wel een onderscheid tussen de traditionele Pesachviering en de messiaanse Pesachviering waarin Yeshua centraal staat. Dat ook Sha'ul dit onderscheid maakt blijkt namelijk uit het feit, dat hij in 1 Korinthiërs 5:6-8 ook de niet-Joodse gelovigen uit de volken oproept om het feest van de ongezuurde broden te vieren, terwijl hij twee hoofdstukken verder in diezelfde brief, maar ook in zijn andere brieven aangeeft, dat dezen juist onbesneden zijn. **Het pesachlam dat destijds geslacht werd, was een tijdelijk offer voor de bevrijding van de Israëlieten en de vreemdelingen die zich bij hen aansloten, maar het offer van Yeshua is een offer voor altijd ter bevrijding van de hele mensheid voor een ieder die in Hem geloofd en besneden is van hart!** Daarom vraagt hij dan ook zeer terecht in Galaten 5:2-6, waarom een niet-Jood zich zou moeten laten besnijden? Hij heeft er geen enkele reden toe en loopt zelfs kans om zichzelf buiten de genade te plaatsen als hij het wel zou doen. **Als de besnijdenis dus een voorwaarde zou zijn om aan een messiasbelijdende Pesachviering deel te mogen nemen, dan zou een onbesnedene eigenlijk ook niet mogen deel nemen aan het daaraan gekoppelde Heilig Avondmaal** ofwel de S'udat haAdon!!! Voor beide vieringen geldt echter dezelfde voorwaarde: het geloof in het offer van Yeshua en de besnijdenis des harten. Daarom schrijft Sha'ul nadrukkelijk: *“Laat ieder zo leven, als de Eeuwige hem toebedeeld heeft, zo, als G'd hem geroepen heeft. Zo schrijf ik het in alle gemeenten voor. Is iemand als besnedene geroepen, hij late het niet verhelpen; **is iemand als onbesnedene geroepen, hij late zich niet besnijden**. Want besneden zijn betekent niets, en onbesneden zijn betekent niets, maar wel het houden van G'ds geboden. **Ieder blijve bij die roeping, waarin hij was, toen hij geroepen werd!**”* (1 Korinthiërs 7:17-20). Dit wordt in vers 24 herhaald: *“Broeders, **iedereen blijve voor G'd in die toestand, waarin hij werd geroepen!**”* - De Statenvertaling zegt het zo: *“Doch gelijk G'd aan een iegelijk heeft uitgedeeld, gelijk de Heere een iegelijk geroepen heeft, dat hij alzo wandele; en alzo verordene ik in al de Gemeenten. Is iemand, besneden zijnde, geroepen, die late zich geen voorhuid aantrekken; **is***

**iemand, in de voorhuid zijnde, geroepen, die late zich niet besnijden.** De besnijdenis is niets, en de voorhuid is niets, maar de onderhouding der geboden G'ds. **Een iegelijk blijve in die beroeping, daar hij in geroepen is!** - Een iegelijk, **waarin hij geroepen is, broeders, die blijve in hetzelfde bij G'd!**" - Sha'ul schrijft hier dus niet dat een gelovige uit de volken zich later alsnog zou moeten laten besnijden. Integendeel! Hij schrijft juist **dat een onbesnedene in de toestand moet blijven waarin hij geroepen was en zich beslist niet moet laten besnijden!** Om deze reden ben ik van mening, dat uitsluitend Joden en gelovigen met Joodse voorouders zowel besneden van vlees alsook besneden van hart moeten zijn, maar dat voor de niet-Joodse gelovigen uit de volken de besnijdenis des harten voldoende is.

### Besnijdenis des harten

In B'rit haChadasha [het Nieuwe Testament] betekent "onbesneden van hart" niet alleen dat men nog "in het vlees is", maar dat men zich hardnekkig in zijn natuurlijke koppigheid tegen Adonai verzet. De besnijdenis van het hart is derhalve de innerlijke, gewillige overgave aan G'd. Aan de ene kant is deze besnijdenis des harten weliswaar het werk van Adonai in ons, maar aan de andere kant is het ook een beslissing die wij zelf moeten maken. Want aan de ene kant zegt Adonai dat Hij ons een besneden hart wil geven met het verlangen om Zijn wil te doen, maar aan de andere kant zegt de Eeuwige ook dat wijzelf de voorhuid van ons hart moeten besnijden: **"En de Eeuwige, uw G'd, zal uw hart en het hart van uw nakroost besnijden, zodat gij de Eeuwige, uw G'd, liefhebt met geheel uw hart en met geheel uw ziel, opdat gij leeft!"** (דברים D'varim [Deuteronomium] 30:6). **"Zie, van de Eeuwige, uw G'd, is de hemel, ja, de hemel der hemelen, de aarde en alles wat daarop is; alleen aan uw vaderen heeft de Eeuwige Zich verbonden en alleen hen heeft Hij liefgehad, en u, hun nakroost, heeft Hij uit alle volken uitverkoren, zoals dit heden het geval is. Besnijdt dan de voorhuid uws harten en weest niet meer hardnekkig!"** (דברים D'varim [Deuteronomium] 10:14-16). **"In Hem zijt gij ook met een besnijdenis, die geen werk van mensenhanden is, besneden door het afleggen van het lichaam des vlezes, in de besnijdenis van de Mashiach"** (Colossenzen 2:11). **"Besnijdt u voor de Eeuwige en doet weg de voorhuid van uw hart, gij mannen van Juda en inwoners van Jeruzalem, opdat Mijn gramschap niet uitsla als een vuur en onuitblusbaar brande om de boosheid uwer handelingen!"** (ירמיהו Yir'm'yahu [Jeremia] 4:4). Een onbesneden hart is dus een hart dat zich verzet tegen Adonai en een onbesneden oor is een oor dat niet naar G'd en Zijn woord wil luisteren: **"Zie, hun oor is onbesneden, zodat zij niet kunnen luisteren; zie, het woord van Adonai is hun tot een smaad, zij hebben daarin geen behagen!"** (ירמיהו Yir'm'yahu [Jeremia] 6:10). Onbesneden van hart en oren zijn betekent volgens deze teksten, dat er blokkades liggen, verstoppingen in ons hart en onze oren. Zodat G'ds woord er niet kan binnendringen of bepaalde boodschappen van Adonai bij ons niet meer landen. Niet meer in ons hart komen. Omdat onze geestelijke gehoorgang vol met oorsmeer zit. Dan moet Adonai gaan snijden in ons hart, in ons leven. De dichtgegroeide plekken verwijdt Hij. Dat is een pijnlijke operatie. Wij moeten zelf ook gaan snijden. Ons hart besnijden en laten besnijden met het scherpe mes van Adonai, namelijk Ruach haQodesh [de Heilige Geest]. Dat noemt de bijbel dan zelfverloochening. De Eeuwige wil het mes in ons leven zetten om de blokkades, die tussen Hem en ons liggen, weg te nemen, zodat zijn Woord en Geest vrije doorgang krijgen in ons hart en leven. In de bijbel wordt onze oude natuur onbesnedenheid genoemd en onze nieuwe natuur besnijdenis van het hart: **"Want niet hij is een Jood, die het uiterlijk is, en niet dat is besnijdenis wat uiterlijk, aan het vlees, geschiedt, maar hij is een Jood, die het in het verborgen is, en de ware besnijdenis is die van het hart, naar de Geest, niet naar de letter. Dan komt zijn lof niet van mensen, maar van G'd!"** (Romeinen 2:28-29). Toegepast op het hart, de zetel van de menselijke wil en het verstand, betekent 'besnijden' het wegnemen van datgene wat het hart belemmert om gevoelig, soepel en ontvankelijk voor G'ds Woord te zijn. Het besnijden van het hart betekent niets anders dan het hart gereed maken voor de liefde, het hart zodanig veranderen dat men Adonai met het hele hart kan liefhebben en in het verlengde daarvan ook de medemens kan liefhebben. Denk daarbij aan de twee grootste geboden om G'd lief te hebben met heel je hart en je naaste als jezelf. Dus wanneer Moshe [Mozes] vraagt om een besnijdenis van het hart dan vraagt hij om een totale mentaliteitsverandering en zonder het woord te noemen roept hij eigenlijk op tot bekering: **"Besnijdt dan de voorhuid uws harten, en weest niet meer hardnekkig!"** (דברים D'varim [Deuteronomium] 10:14-16). Bent u al



besneden van hart? Zo niet, maak dan zo spoedig mogelijk een afspraak met onze hemelse Mohel...

Werner Stauder